

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 17. června 2009

o státní podpoře C 21/08 (ex N 864/06), kterou Německo zamýšlí poskytnout společnosti Sovello AG (dříve EverQ GmbH)

(oznámeno pod číslem K(2009) 4516)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2009/697/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

EverQ GmbH přeměněna na akciovou společnost Sovello AG ⁽³⁾.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 pododst. 1 této smlouvy,

- (2) Dne 16. února (D/50671), 26. dubna (D/51786), 10. července (D/52902) a 17. září 2007 (D/53704) si Komise vyžádala doplňující informace. Německo přepracovalo přihlášku a zaslalo dne 29. března (A/32775), 9. května (A/33866), 28. srpna (A/37024), 17. října (A/38528), 9. listopadu (A/39223) a 12. listopadu 2007 (A/39287) dodatečné informace. Dne 6. prosince 2007 se konalo setkání zástupců útvarů Komise a německých úřadů. Dne 20. prosince 2007 německé úřady písemně potvrdily informace podané na tomto setkání (A/40543). Dne 20. února 2008 si Komise vyžádala další informace k otázce, zda se jedná o samostatnou investici, a požádala zároveň o aktualizovaná tržní data. Požadované informace jí byly zaslány 19. března 2008 (A/5454).

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

- (1) Elektronickým oznámením ze dne 20. prosince 2006, které Komise zaevidovala téhož dne (A/40513), sdělilo Německo Komisi v souladu s individuální ohlašovací povinností stanovenou ve víceodvětvovém rámci pro regionální podporu velkým investičním projektům ⁽²⁾ (dále jen „VOR 2002“), že chce poskytnout regionální podporu pro velký investiční projekt společnosti EverQ GmbH. Dne 24. listopadu 2008 byla společnost

- (3) Dopisem ze dne 20. května 2008 (K(2008) 1844 v konečném znění) informovala Komise Německo o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES.
- (4) Dopisem ze dne 15. srpna 2008, který Komise zaevidovala dne 18. srpna 2008 (A/16933), sdělilo Německo své stanovisko.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 227, 4.9.2008, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. C 70, 19.3.2002, s. 8.

⁽³⁾ Pro lepší pochopení rozhodnutí se bude současný název „Sovello AG“ používat i pro období před změnou názvu firmy.

- (5) Rozhodnutí Komise o zahájení formálního ověřovacího řízení bylo zveřejněno dne 4. září 2008 v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁴⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k podpoře vyjádřili.
- (6) Dopisem ze dne 30. září 2008, který Komise zaevidovala téhož dne (A/20002), obdržela Komise stanovisko jedné ze zúčastněných stran. Dopisem ze dne 7. října 2008 (D/53848) postoupila Komise tato vyjádření Německu. E-maily ze dnů 16. a 24. dubna 2009, jakož i ze dne 15. května 2009, které Komise zaevidovala téhož dne (A/8772, A/9822, A/11817), sdělilo Německo dodatečné informace.

2. PODROBNÝ POPIS PODPORY

2.1 Cíl opatření

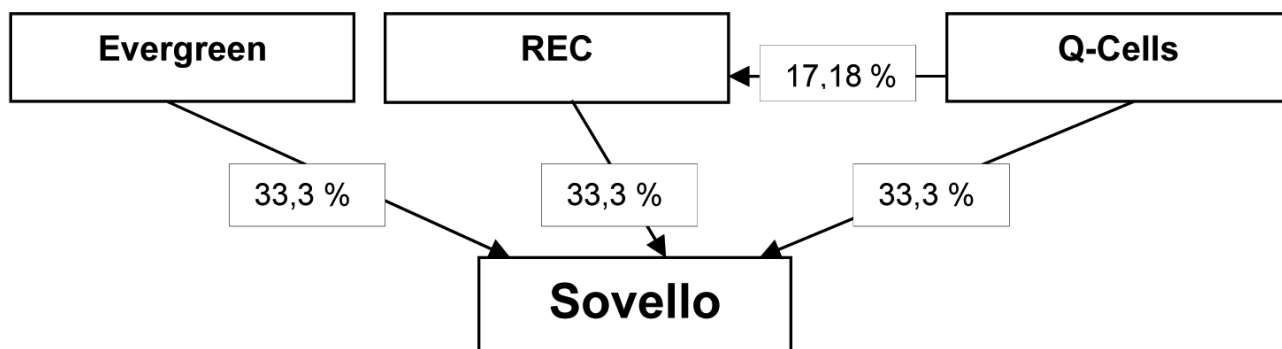
- (7) Podpora je zaměřena na podporu regionálního rozvoje. Místem investice je Thalheim, okres Bitterfeld, Sasko-Anhaltsko, Německo; což je podle mapy oblastí podpory pro Německo (2004–2006) ⁽⁵⁾ oblast podpory podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES.

2.2 Příjemci podpory

- (8) Ohlášená podpora má být poskytnuta společnosti Sovello AG (dále jen „Sovello“). Společnost Sovello byla

založena v prosinci 2004 jako společný podnik, v němž držela společnost Evergreen Solar Inc. (Marlboro, MA, USA, dále jen „Evergreen“) 75,1 % podílů a společnost Q-Cells AG (Thalheim, Německo, dále jen „Q-Cells“) 24,9 % podílů. Výrobce solárních modulů Evergreen vlastní patent na takzvanou „technologie String-Ribbon“ ⁽⁶⁾, pro niž udělil společnému podniku licenci. QCells, jeden z největších výrobců solárních článků na světě, přispěl svou kompetencí jako výrobce těchto článků a svými zkušenostmi na německém trhu se solárními systémy.

- (9) V listopadu 2005 vstoupila do společného podniku společnost Renewable Energy Corporation ASA (Norsko, dále jen „REC“) s 15 % podílem, zatímco Evergreen a QCells svůj podíl snížily na 64 %, resp. 21 %. REC je jedním z největších výrobců křemíku pro fotovoltaický průmysl na světě a jeho dceřiné společnosti vyrábějí i solární wafery, články a moduly.
- (10) Od 19. prosince 2006 (tzn. ode dne před ohlášením podpory) vlastní obchodní partneři Evergreen, Q-Cells a REC po 33,3 % podílů na společnosti Sovello.
- (11) Níže uvedený přehled objasňuje aktuální strukturu společnosti Sovello:

⁽⁴⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

⁽⁵⁾ Státní podpora N 641/02 – Německo – mapa oblastí podpory pro Německo (2004–2006).

⁽⁶⁾ U technologie String-Ribbon se jedná o kontinuální postup, při němž jsou dlouhé dráty odvíjeny z cívky a protahovány tekutým křemíkem, přičemž z tavné lázně vytahují dlouhou křemíkovou pásku („Ribbon“). Páska je vyjímána v pravidelných odstupech a stříhána na menší části. Wafer (křemíkové podložky) jsou poté očištěny a v rámci dalších výrobních fází (difuze POCl_3 , mokré leptání, antireflexní nátěr SiN, metalizace a kondicionování) zpracovávány na solární články. V poslední výrobní fázi jsou články smontovány do solárních modulů (panelů).

2.3 Investiční projekt

- (12) Německo má v plánu poskytnout společnosti Sovello regionální investiční podporu za účelem zřízení nové továrny (Sovello2) na výrobu solárních modulů.
- (13) Sovello již provozuje v Thalheimu továrnu Sovello1⁽⁷⁾, která v dubnu 2006 zahájila výrobu solárních modulů. V době ohlášení plánovala společnost dosáhnout do konce roku 2007 výrobní kapacity 30 megawattů peak⁽⁸⁾. Německo se domáhá toho, aby tato továrna byla koncipována jako pilotní projekt, v jehož rámci má být prokázána průmyslová proveditelnost technologie String Ribbon společnosti Evergreen v kombinaci s výrobními technologiemi společnosti Q-Cells.

- (14) Ohlášená podpora se vztahuje na nový investiční projekt, Sovello2, který má umožnit stavbu nové továrny na integrovanou sériovou výrobu solárních modulů podle schválené metody String Ribbon na pozemku v Thalheimu, sousedícím s areálem Sovello1. Stavební práce pro Sovello2 začaly v červenci 2006 a byly ukončeny v červnu 2008. Sovello2 by mělo dosáhnout své nominální kapacity 60 MWp v roce 2009⁽⁹⁾.
- (15) V době ohlášení se vycházelo z toho, že Sovello2 v regionu vytvoří kolem 390 přímých a minimálně 700 nepřímých pracovních míst.
- (16) Následující časový plán poskytuje přehled různých fází obou projektů:

Čas	Sovello1	Sovello2
Rozhodnutí o investicích	14.1.2005 (datum původní rámcové smlouvy společného podniku)	konec června 2006 (podle údajů německých úřadů)
Žádost o podporu	27.12.2004 (pro příspěvek z prostředků v rámci úlohy Společenství)	20.2.2006 (pro příspěvek z prostředků v rámci úlohy Společenství)
Datum schválení	21.4.2005 (Rozhodnutí o poskytnutí subvence z prostředků v rámci úlohy Společenství)	15.12.2006 (Rozhodnutí o poskytnutí subvence z prostředků v rámci úlohy Společenství, s výhradou povolení Komise)
Kupní smlouva na pozemky	27.6.2005	30.6.2006
Zahájení prací	2005	červenec 2006
Ohlášení	1.9.2005 ⁽¹⁰⁾	20.12.2006
Plánované investiční období	1.1.2005–31.12.2007	24.7.2006–30.6.2008
Zahájení výroby	únor 2006	druhé čtvrtletí 2007
Dosažení plné výrobní kapacity	konec června 2006 (30 MWp)	konec 2007 (60 MWp)
Povolení Komise	7.6.2006 (příplatek MSP)	

⁽⁷⁾ Společnosti Sovello byla již poskytnuta regionální investiční podpora pro její první továrnu v Thalheimu, která zahrnovala i příplatek pro MPS, poskytnutý v rámci ustanovení o společenských úlohách dle čl. 4 odst. 3 písm. b) nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33) ve výši 15 procentních bodů. Komise dospěla ve svém rozhodnutí N 426/05 ze 7. června 2006 (Úř. věst. C 270, 7.11.2006, s. 2) k závěru, že společnost Sovello byla v době ohlášení MSP.

⁽⁸⁾ Jeden megawatt peak (MWp) odpovídá 1 000 000 wattům peak (Wp). Watt peak je míra výkonnosti (jmenovitého výkonu) solárních článků a solárních modulů. Watt peak je v oblasti fotovoltaiky běžným porovnávacím měřítkem technické výkonnosti solárních modulů a označuje jmenovitý výkon modulů za standardních testovacích podmínek.

⁽⁹⁾ Původně byla (dle rámcové smlouvy o společném podniku mezi společnostmi Evergreen a Q-Cells z ledna 2005) v areálu firmy v Německu plánována mnohem rozsáhlejší investice na dodatečnou kapacitu celkem 90 MWp, resp. (dle údajů sdělených v březnu 2007 v ohlášení expanzního projektu) [...] (* Podléhá služebnímu tajemství) MWp, která měla být realizována ve [...] fázích [...]. Německo poslední dvě fáze z ohlášení vyškrtlo, [...]. Komise zjistila z ročních zpráv partnerů společného podniku, že společnost Sovello dosáhla v roce 2008 celkové kapacity 85 MWp.

⁽¹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 7.

2.4 Právní základ

- (17) Podpora bude poskytnuta na základě následujících stávajících ustanovení o podporách: „Zlepšení regionální hospodářské struktury“ (státní podpora N 642/02 ⁽¹¹⁾) – dále jen „ustanovení o úloze Společenství“), „Zákon o investičních příspěvcích 2005“ (státní podpora N 142a/04 ⁽¹²⁾) a její následná úprava „Zákon o investičních příspěvcích 2007“ (státní podpora N 357a/06 ⁽¹³⁾).

2.5 Investiční náklady

- (18) Podle aktualizovaných údajů Německa ze dní 16. a 24. dubna 2009 činí celkové investiční náklady na Sovello2 (nominálně) 118 418 780 EUR (současná hodnota 114 882 310 EUR ⁽¹⁴⁾) a přicházejí v plném rozsahu v úvahu pro regionální podpory. V tabulce I jsou rozepsány celkové investiční náklady pro ohlášený projekt.

Tabulka I

Rozpis projekčních nákladů

(v EUR)

2006	2007	2008	Celkem (nominálně)	Celkem (současná hodnota k 31.12.2006)
[...]	[...]	[...]	118 418 780	114 882 310

2.6 Financování projektu

- (19) Podle aktualizovaných údajů Německa ze dní 16. a 24. dubna 2009 financovala společnost Sovello projekt pomocí 87 313 015 EUR z vlastních prostředků a bankovních půjček (nekrýtených státní zárukou), jakož i vyžádanými prostředky z podpory ve výši 31 105 765 EUR. Vlastní příspěvek ze strany společnosti Sovello bez podílu veřejné podpory tak činí 25 % celkových nákladů způsobilých pro podporu.

2.7 Aplikovatelné maximální intenzity regionální podpory

- (20) Thalheim (okres Bitterfeld, město Dessau, spolková země Sasko-Anhaltsko) leží v oblasti podpory ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES. Podle směrnic pro regionálně zaměřené státní podpory ⁽¹⁵⁾ (dále jen „Směrnice o regionální podpoře 1998“) a německé mapy oblastí podpory 2004–2006 ⁽¹⁶⁾, platné v době oznámení, je u podpor pro velké podniky v této oblasti přípustná maximální intenzita podpory ve výši 35 % hrubého ekvivalentu podpory (dále jen „HGE“).

2.8 Výše a intenzita podpory

- (21) Německo ohlásilo s ohledem na možné použití bonusu soudržnosti na základě bodu 25 VOR 2002 dvě rozdílné výše a intenzity podpory. V bodu 25 VOR 2002 je stanoveno následující: „Přípustná intenzita podpory [...] může být vynásobením zvýšena o koeficient 1,15, pokud je podporovaný projekt spolufinancován jako „velký projekt“ ve smyslu článku 25 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ⁽¹⁷⁾ [...]“. V oblasti podpory podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES musí však podíl spolufinancování ze společných prostředků činit minimálně 25 % celkových veřejných výdajů a intenzita podpory vyplývající z použití bonusu soudržnosti nesmí překročit 75 % aplikovatelné regionální maximální sazby podpory (body 25 a 26 VOR 2002).
- (22) První intenzita podpory ohlášená Německem činila 22,46 % HGE (to odpovídá výši podpory 30,526 milionů EUR). Přitom se jedná o maximální intenzitu podpory bez bonusu soudržnosti, která byla vypočtena na základě původně ohlášených nákladů podpory o současné hodnotě 135,934 milionů EUR, na něž byla aplikována metoda odpočtu podle bodu 21 VOR 2002, jakož i s ohledem na maximální sazbu regionální podpory ve výši 35 % HGE.

⁽¹¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 1. října 2003 (Úř. věst. C 284, 27.11.2003, s. 2).

⁽¹²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 19. ledna 2005 (Úř. věst. C 235, 23.9.2005, s. 3).

⁽¹³⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 6. prosince 2006 (Úř. věst. C 23, 1.2.2007, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Vypočteno na základě referenční úrokové sazby pro Německo, platné v době ohlášení ve výši 4,36 %.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. C 186, 6.8.2003.

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 1.

- (23) V případě použití bonusu soudržnosti (dále jen „podpora s bonusem soudržnosti“) činí výše podpory při způsobitých nákladech ve výši 135,934 milionů EUR 35,105 milionů EUR (současná hodnota; to odpovídá intenzitě podpory ve výši 25,83 % HGE). Tato intenzita podpory se opírá o bod 25 VOR 2002.
- (24) Druhá intenzita podpory, kterou Německo ohlásilo pro případ použitelnosti bonusu soudržnosti, činí na základě všech způsobilých investičních nákladů 23,83 % HGE (to odpovídá výši podpory 35,336 milionů EUR (nominálně), resp. 32,397 milionů EUR (současná hodnota)).
- (25) Dne 16. a 24. dubna 2009 oznámilo Německo aktualizované údaje a sdělilo Komisi, že celkové způsobilé investiční náklady pro Sovello2 činí nakonec 118 418 780 EUR (114 882 310 EUR současná hodnota) a podpora pro Sovello2 činí v případě použitelnosti bonusu soudržnosti (nominálně) 31 105 765 EUR (27 367 723 EUR současná hodnota), což odpovídá intenzitě podpory ve výši 23,8224 % HGE. Dále bylo objasněno, že podpora má být poskytnuta ve formě přímé dotace ve výši 17 220 066 EUR a investičního příspěvku ve výši 13 885 699 EUR v roce 2009.
- (26) Německé úřady podaly žádost o velký projekt, aby v rámci operačního programu „Sasko-Anhaltsko“ obdržely spolufinancování z prostředků EFRR (Evropský fond pro regionální rozvoj) ve výši (nominálně) 9,118 milionů EUR⁽¹⁸⁾. Pokud by Komise žádost na základě ustanovení nařízení (ES) č. 1260/1999, platných pro velké projekty, spolu s všeobecnými ustanoveními o strukturálních fondech zamítla, nebyly by splněny předpoklady pro poskytnutí bonusu soudržnosti. V takovém případě bude příspěvek snížen a tím i celková podpora plánovaná v ohlášení, aby nedošlo k překročení mezních hodnot vyjádřených v HGE, které jsou aplikovány v jednotlivých konstelacích bez poskytnutí bonusu.
- (27) Podle odst. IX.2 písm. m) rozhodnutí o poskytnutí podpory z prostředků v rámci úlohy Společenství⁽¹⁹⁾ je poskytnutí investičních pobídek závislé na schválení podpory Komisí.
- (28) V ohlášení je uvedeno, že ohlášená podpora pro projekt nebude kumulována s podporami poskytovanými na základě jiných místních, regionálních či národních předpisů nebo předpisů ES k pokrytí stejných, pro podporu způsobilých, nákladů.
- (29) Německo ujistilo, že příjemce podpory zažádal o podporu před zahájením prací na projektu. Podle rozhodnutí o dotaci byla žádost o podporu podána dne 20. února 2006, zatímco investiční projekt byl spuštěn teprve v červenci 2006.
- (30) Německo navíc potvrdilo, že intenzita podpory ani maximální výše podpory schválené tímto rozhodnutím nebudou ani v případě nižších nebo vyšších způsobilých nákladů překročeny.

2.9 Všeobecné závazky

- (31) V odst. IX.2 písm. f) rozhodnutí o přímé dotaci, jakož i v německém právním základu pro stávající úpravy podpor je stanoveno, že příjemce podpory musí investici udržet minimálně po dobu pěti let v určené lokalitě.
- (32) Německo přiložilo k ohlášení kopii rozhodnutí o dotaci. Navíc přislíbilo Komisi
- předkládat každých pět let od schválení podpory Komisi průběžné zprávy (s údaji o uhrazené podpoře, o výkonu rozhodnutí o dotaci a o jiných investičních projektech ve stejné lokalitě/ve stejném výrobním závodě),
 - předložit do šesti měsíců po uhrazení poslední splátky podpory podle ohlášeného finančního plánu podrobnou závěrečnou zprávu.

3. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (33) Komise vyjádřila ve svém rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení pochyby ohledně následujících aspektů:
- (34) Podle bodu 49 VOR 2002 nesmí být investiční projekt uměle rozčleněn do dílčích projektů za účelem obejití ustanovení VOR 2002. Proto se vychází z toho, že k investičnímu projektu patří všechny investice do zařízení v jedné provozovně během tří let. Provozovnou se ve smyslu tohoto bodu „rozumí ekonomicky neoddělitelný celek dlouhodobého hmotného majetku, jehož součástí plní určitou technickou funkci, jsou fyzicky či funkčně navzájem propojeny a sledují jasný cíl (např. výroba určitého produktu)“. Členské státy by se mohly snažit ohlásit místo jedné samostatné investice dva samostatné projekty, aby tím po použití automatické metody odpočtu podle bodu 21 VOR 2002 dosáhly vyšší maximální intenzity podpory⁽²⁰⁾.

⁽¹⁸⁾ Žádost ze dne 8. května 2007.

⁽¹⁹⁾ Rozhodnutí o dotaci ze dne 15. prosince 2006, změněno dne 29. ledna 2009.

⁽²⁰⁾ Členský stát by mohl na prvních 50 milionů EUR nákladů na projekty použít dvakrát plnou maximální sazbu podpory (snížení aplikovatelné regionální maximální sazby podpory není nutné), jakož i dvakrát polovinu této maximální sazby na dalších 50 milionů EUR. Pro způsobilé náklady nad 100 milionů EUR by byla regionální sazba podpory naproti tomu omezena na 34 %.

- (35) Jelikož mezi zahájením prací na projektu Sovello1 (2005) a zahájením prací na projektu Sovello2 (červenec 2006) uplynuly méně než tři roky, vycházela by Komise, jak je vysvětleno v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, normálně z toho, že oba projekty společně tvoří samostatnou investici, ledaže by byla splněna kritéria uvedená v bodu 49 VOR 2002.
- (36) Komise vzala v této souvislosti na vědomí, že společnost Evergreen vlastnila ověřovací provoz v Marlboru, v němž provozovala výzkum a vývoj (dále jen „VaV“) a prováděla testy pro pilotní výrobní linku k aplikaci technologie String Ribbon. Naproti tomu zjistila, že Sovello1 má podstatně blíže k trhu, protože výroba byla zahájena v dubnu 2006 a všechny moduly vyrobené v dubnu, květnu a červnu 2006 byly na trhu ihned prodány. Komise tudíž dospěla k předběžnému závěru, že Sovello1 nebylo zjevně koncipováno v první řadě za účelem prokázání, že je technicky či technologicky možné vyrábět solární moduly technologií String Ribbon, nýbrž k posouzení ekonomické výkonnosti a průmyslových kapacit technologií a výrobních postupů partnerů společný podnik a využití očekávaného rychlého vývoje německého trhu.
- (37) Komise dále zjistila, že rozsah první investice do Sovello1 (kapacita 30 MWp) nelze klasifikovat jako malý. Dále nelze podle jejího názoru v případě Sovello2 při kapacitě 60 MWp ve srovnání s výkonem Sovello1 hovořit o „sériové výrobě“. Co se týče nákladů na Sovello2, činí koeficient násobení pouze 2, zatímco u velkého investičního projektu Qimonda činil 13. Ve věci Qimonda dospěla Komise k závěru, že ohlášený projekt netvořil s dřívějším pilotním projektem samostatnou investici (rozhodnutí Komise ze dne 30. ledna 2008 ⁽²¹⁾), dále jen „rozhodnutí Qimonda“).
- (38) S ohledem na rozsudek soudu v právní věci T-184/97 ⁽²²⁾ a na definici pojmů „aplikovaný výzkum“, „experimentální vývoj“ a „inovace postupů“ v rámci Společenství pro státní podpory výzkumu, vývoje a inovací ⁽²³⁾ (dále jen „rámec Společenství V a V a I“) vyjádřila Komise silné pochybnosti, že lze Sovello1 považovat za pilotní projekt a tím za projekt oddělený od projektu Sovello2.
- (39) Komise byla toho názoru, že Sovello1 by mělo být, pokud na ně nelze pohlížet jako na pilotní projekt, (na základě globálního uvážení kritérií uvedených v bodu 49 VOR 2002) klasifikováno společně se Sovello2 jako

samostatná investice. S ohledem na skutečnost, že do tří měsíců po spuštění komerční výroby v prvním zařízení začaly práce na druhém zařízení, dospěla Komise k závěru, že se i přes argumenty Německa k fyzickému oddělení obou zařízení a k chybějícímu funkčnímu propojení mezi nimi jedná o jeden jediný podnik, který disponuje dvěma výrobními závody na spolu sousedících pozemcích, které vyrábějí se stejnou technologií tentýž produkt.

- (40) Komise zjistila z původní smlouvy o společném podniku, že obchodní partneři plánovali mnohem rozsáhlejší investici než Sovello1, která měla být realizována v několika fázích. Dále nebylo podle jejího názoru jasné, zda jsou vícenásledky na koncipování samostatných projektů místo integrovaného zařízení vyšší než dodatečná částka podpory, která vznikne, když nebudou oba projekty považovány za samostatnou investici (a metoda snížení podle bodu 21 VOR 2002 tak nebude aplikovatelná na oba projekty současně).
- (41) S ohledem na výše uvedené úvahy měla Komise pochybnosti, zda a popřípadě v jakém rozsahu je ohlášená podpora nutná k vytvoření investiční pobídky, a zda ji lze považovat za slučitelnou s VOR 2002 a intrakomunitárním trhem.

4. STANOVISKA ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (42) Po zveřejnění rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení v *Úředním věstníku Evropské unie* obdržela Komise jedno stanovisko. Prohlášení Evropské fotovoltaické průmyslové asociace ⁽²⁴⁾ (European Photovoltaic Industry Association, EPIA) lze shrnout následovně:

4.1 Solární průmysl – trh s vysokým tempem růstu

- (43) Podle asociace EPIA se trh solárního průmyslu vyznačuje trvale vysokým tempem růstu. Důvodem je celosvětově stoupající poptávka po fotovoltaických produktech, jakož i dynamická technologie a vysoký stupeň inovace. Rychlost je při prosazování inovací na průmyslové úrovni klíčovým faktorem. K rychlému zvýšení konkurenceschopnosti solárního průmyslu je nutno snížit náklady na výrobu solární energie. Při výrobě solární energie hrají podstatnou roli náklady na nákup solárních systémů. Výrobní náklady solárních systémů závisí zase na použitých technologiích a nákladech na suroviny a materiály.

⁽²¹⁾ Rozhodnutí Komise N 872/06, Individuální podpora firmě Qimonda (Úř. věst. C 170, 5.7.2008, s. 2).

⁽²²⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci BP v. Komise, T-184/97, Sb. rozh. 2005, s. II-3145. V této právní věci shledal Soud prvního stupně, že program k demonstraci ekonomické a průmyslové proveditelnosti určité kategorie produktů nelze považovat za pilotní projekt k technologickému vývoji produktů.

⁽²³⁾ Úř. věst. C 323, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁴⁾ EPIA zastupuje téměř 200 členů z celého sektoru solární energie, kteří sídlí ve více než 20 zemích Evropy (tím asociace pokrývá celý řetězec tvorby hodnot ve fotovoltaickém průmyslu od výroby křemíku, článků a modulů až po vývoj systémů). Příjemce podpory je členem EPIA.

- (44) Skutečnost, že technologie a inovace mají v solárním sektoru zvláštní význam, se podle názoru asociace EPIA projevuje v první řadě v rostoucím počtu kooperačních opatření mezi podniky a/nebo výzkumnými a vývojovými institucemi, jakož i v narůstajícím počtu nově založených firem v sektoru.

4.2 Pilotní projekty v solárním průmyslu

- (45) Podle asociace EPIA jsou inovace a nové technologie v solárním průmyslu vyvíjeny a realizovány na základě ekonomických kritérií. Aby se omezila hospodářská rizika pro investory a testovala se technologická a/nebo hospodářská proveditelnost novinky za určitých kritérií, probíhá výzkum a vývoj v této oblasti, stejně jako průmyslová realizace inovací, ve fázích. Pilotní projekty jsou proto vhodné k řešení určitých technických a/nebo ekonomických problémů s inovacemi s konkrétními cíli, omezenými zdroji a předvídatelnými riziky. Pilotní projekty jsou realizovány i v rámci produktově a technologicky orientovaných inovací u průmyslově osvědčených technologií, protože rozšíření kapacit lze ekonomicky obhájit teprve tehdy, když se v testovacím provozu prokáže, že je možná sériová výroba. Potom je však rychlé rozšíření výrobních kapacit pro úspěch rozhodující. Proto jsou nové výrobní kapacity často vytvářeny bezprostředně po úspěšné testovací výrobě.

4.3 Technologie String Ribbon nebyla ještě průmyslově testována

- (46) Podle asociace EPIA se u technologie String Ribbon, aplikované společností Sovello, jedná o kontinuální postup k získávání křemíkových pásků pro výrobu krystalických waferů. V porovnání s běžnými technologiemi řezání pro výrobu krystalických waferů je při této metodě zapotřebí podstatně méně křemíku, což ji činí jednoznačně ekonomicky výhodnější. Technologie String Ribbon pro výrobu waferů nebyla před výstavbou Sovello1 ještě průmyslově testována. Mimoto neexistovala na celém světě ani jedna firma, která by tenkrát tyto String Ribbon waferly dokázala zpracovat na solární články a následně na solární moduly. S technologií String Ribbon pokrývá Sovello kompletní řetězec tvorby hodnot od waferů přes články až po moduly. Tato technologicky inovativní integrace podél řetězce tvorby hodnot musela být průmyslově otestována.

5. STANOVISKO NĚMECKA

- (47) Německo poskytlo další informace, aby odstranilo pochybnosti Komise ohledně otázky, zda obě investice, Sovello1 a Sovello2, společně tvoří jednu samostatnou investici ve smyslu bodu 49 VOR 2002. Německo zastává názor, že Sovello1 je pilotní projekt a má být

podle rozhodnutí o Qimonda považován za samostatný investiční projekt. Tento názor se opírá o následující argumenty:

5.1 Sovello1 je pilotní projekt

- (48) Německo zastává názor, že investice Sovello1 musí být klasifikována jako pilotní projekt. Přitom se odvolává na definici OECD⁽²⁵⁾, podle níž jsou stavba a provoz pilotního zařízení zařazeny do výzkumu a vývoje, pokud hlavní cíl spočívá v získávání zkušeností a shromažďování technických a jiných dat. Podle definice OECD se pilotní projekt neprovádí jen za účelem ověření technické proveditelnosti nové technologie, nýbrž i k posouzení provozní efektivnosti, nákladové účinnosti a technické optimalizace před zahájením sériové výroby. Úspěšná realizace pilotního projektu je proto podle názoru Německa „*conditio sine qua non*“ pro zahájení a realizaci sériové výroby.
- (49) Německo zastává názor, že investici Sovello1 lze s ohledem na inovace postupů a produktové inovace, realizované v jejím rámci, přiřadit k pojmům „aplikovaný výzkum“ a „inovace postupů“ rámce Společenství VaVaI. Podle jeho mínění by neměla být skutečnost, že příjemce podpory od začátku plánoval komerční využití produktů vyrobených v Sovello1, rozhodující pro rozhodnutí o klasifikaci jako samostatné investice, protože v rozhodnutí o Qimonda Komise tento aspekt rovněž nezohlednila.
- (50) Německo tvrdí, že projekt Sovello1 výše uvedené předpoklady jednoznačně splňuje. Sovello bylo založeno partnery společný podnik Q-Cells a Evergreen v lednu 2005 za účelem prokázání průmyslové proveditelnosti technologie String Ribbon společností Evergreen v kombinaci s výrobní technologií společnosti Q-Cells (výroba solárních článků a know-how v oblasti zařízení a výrobních procesů).
- (51) Německo zastává názor, že rozsudek soudu prvního stupně v právní věci T-184/97 neodporuje klasifikaci Sovello1 jako pilotního projektu a v daném případě není ani relevantní, protože neobsahuje žádnou výpověď k otázce samostatné investice.
- (52) Podle Německa je Sovello1 je světově prvním automatizovaným a plně integrovaným zařízením na výrobu solárních modulů na bázi technologie String Ribbon.

⁽²⁵⁾ *Main definitions and conventions for the measurement of research and experimental development — A summary of the Frascati manual 1993*, OECD, Paris 1994, okrajová čísla 117–118.

- (53) Komise potvrzuje, že společnost Evergreen vlastní ověřovací provoz v Marlboru, v němž provozuje výzkum a vývoj (dále jen „VaV“) a provádí testy pro pilotní výrobní linku k aplikaci technologie String Ribbon. V Sovello1 by tedy nemělo být ověřováno, zda je výroba solárních modulů na základě technologie String Ribbon možná; společnost Evergreen to již v laboratorní výrobě v Marlboru úspěšně testovala. Otázkou spíše je, zda je technologicky (a ekonomicky) proveditelná průmyslová sériová výroba. Německo prohlásilo, že v Marlboru nikdy neprobíhala průmyslová výroba, a to ani waferů, ani článků, ani modulů. V Sovello1 se vyráběly moduly typu „Spruce Line“, v Marlboru moduly typu „Cedar Line“. Tyto dva typy se liší v první řadě tím, že moduly typu „Cedar Line“ se vyráběly ručně, zatímco výroba ve společnosti Sovello je maximálně automatizovaná.
- (54) Zařízení v Marlboru dosáhlo teprve v roce 2004 kapacity 15 MWp, což bylo způsobeno instalací nových pecí na tažení waferů. Podle názoru Německa z toho nelze vyvozovat, že tam existovaly průmyslové výrobní technologie pro články nebo moduly String Ribbon nebo že tam byl realizován příslušný output podle průmyslových měřítek. Kromě toho se v Marlboru, jak je uvedeno výše, vyráběl jiný typ modulů než v Sovello1. Německo dále odkazuje na to, že v solárním průmyslu jsou realizovány pilotní projekty s kapacitami mezi 10 a 30 MWp. Ze skutečnosti, že se Sovello1 nachází na horním konci tohoto rozpětí, nelze vyvozovat, že se nejednalo o pilotní projekt. Kapacita Sovello1 (30 MWp) vyplývá z kapacity [...], které bylo vyvinuto speciálně pro tuto továrnu ⁽²⁶⁾.
- (55) Německo dále uvádí, že továrny, které používají technologii String Ribbon za dnešního stavu vědomostí, dosahují kapacity 75–80 MWp. Proto by žádný investor nezřídil větší továrnu na bázi nové, zcela neodzkoušené technologie.
- (56) Německo tvrdí, že v době investice Sovello1 neexistovaly žádné standardy pro technické koncipování strojů a zařízení, které by byly nutné pro sériovou výrobu solárních modulů podle inovativní technologie String Ribbon. Protože pro Sovello by platily specifické a vyšší výrobní cíle než pro zařízení v Marlboru (Yield minimálně [...], stabilní stupeň účinnosti článků ve výši [...] a zvýšení stupně účinnosti článků o [...]), nebylo možné laboratorní výrobu v Marlboru jednoduše „okopírovat“, ani použít obvyklé výrobní metody společnosti
- Q-Cells ⁽²⁷⁾. Německo uvádí mnoho příkladů k doložení uvedeného.
- (57) Německo dále tvrdí, že krátká testovací fáze a rychlý úspěch, jakož i hbité komerční využití by neměly odporovat klasifikaci Sovello1 jako pilotního projektu. „Pilotní výroba“ ze zařízení v Marlboru se také prodala. To lze vysvětlit vysokou poptávkou po solárních produktech. Moduly s nižším yieldem a stupněm účinnosti pak dosáhly i nižší ceny. Pokud by skutečné hodnoty yieldu a stupně účinnosti trvale nedosahovaly stanovených cílů, pilotní projekt Sovello1 by ztroskotal. I v tomto případě by se vyrobené moduly nakonec prodaly, aby se omezily vzniklé ztráty.
- (58) Německo prohlašuje, že mezi spuštěním výroby v Sovello1 a pracemi na Sovello2 uplynulo pět měsíců (ne tři, jak uvádí Komise v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení).
- (59) Německo se domnívá, že testovací fáze pro pilotní zařízení Sovello1 byla tak krátká, protože neproběhlo dělení mezi investiční a provozní fází, jak je to běžné napříč všemi odvětvími (zaměstnání odborníků, úzká spolupráce s výrobcí strojů, časné dodací smlouvy na výrobní materiály a náhradní díly, prostorové dělení mezi výrobou článků a modulů), a protože celý projekt byl velmi dobře naplánován.

5.2 Investiční projekty Sovello1 a Sovello2 jsou oddělené projekty

- (60) Podle názoru Německa musejí být kumulativně splněna všechna kritéria uvedená v bodu 49 VOR 2002, aby bylo možné na Sovello1 a Sovello2 pohlížet společně jako na samostatnou investici. Německo uvádí četné argumenty, aby podložilo tuto interpretaci, a opírá se přitom o dosavadní rozhodovací praxi Komise, zejména v rozhodnutí Qimonda, v rozhodnutí o AMD ⁽²⁸⁾ (dále jen „rozhodnutí o AMD“) a o rozhodnutí Komise o QCells ⁽²⁹⁾ (dále jen „rozhodnutí o Q-Cells“). Protože tento předpoklad není v případě Sovello1 a Sovello2 splněn, mělo by být na oba projekty pohlíženo jako na samostatné investiční projekty.

⁽²⁷⁾ Formát solárních článků u nové technologie (150 mm × 80 mm) se jasně odlišuje od konvenčního čtvercového formátu článků na bázi křemíkových waferů (156 mm × 156 mm). Požadavky na odlišný formát článků a zvláštní fyzikální vlastnosti waferů (např. [...]) musely být při plánování a vyvažování strojů a zařízení Sovello1 zohledněny.

⁽²⁸⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 18. července 2007, N. 810/06, Podpora pro AMD (Úř. věst. C 246, 20.10.2007, s. 1).

⁽²⁹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 10. července 2007, N. 850/06, Podpora pro Q-Cells (Úř. věst. C 270, 13.11.2007, s. 5).

⁽²⁶⁾ U zařízení na [...] se (namísto obvyklé metody plazmou podporovaného odlučování CVD, tzv. metody PECVD) používá inovativní metoda [...].

- (61) Německo ujišťuje, že Sovello1 a Sovello2 nejsou ani fyzicky, ani technicky nebo funkčně mezi sebou propojeny. Jedná se o samostatné výrobní závody se zcela soběstačnými výrobními, odděleným hmotným majetkem (pozemky, budovy, stroje a zařízení) a samostatným napojením na veřejnou silniční síť (různá čísla popisná), které se nacházejí na oddělených (ale spolu sousedících) a v rozdílnou dobu koupených pozemcích.⁽³⁰⁾ Obě provozovny pokrývají podle Německa celý řetězec tvorby hodnot (od String Ribbon waferů přes String Ribbon články až po String Ribbon moduly). Bylo by možné prodat je zvlášť, aniž by muselo dojít k fyzickým změnám ve výrobním procesu.⁽³¹⁾
- (62) Německo zastává názor, že srovnání Sovello1 se Sovello2 objasňuje rozdíly, co se týče výrobní technologie (nové procesní technologie, výroba tenčích waferů) a kvality (vysoký yield) (mezi)produktů (wafery, články a moduly).
- (63) Německo především tvrdí, že kupní opce, která byla společnosti Sovello přiznána v kupní smlouvě na pozemky k pozemku sousedícímu se Sovello1, vedla pouze k závazku prodávajícího, a že na základě aplikovatelných předpisů k podporám není opodstatněné považovat nákup tohoto pozemku za počátek investičního projektu. Proto není kupní opce podle názoru Německa jednoznačným důkazem jednotného investičního plánu zahrnujícího jak Sovello1, tak Sovello2.
- (64) Německo upozorňuje na to, že Komise v rozhodnutí o Q-Cells dospěla k závěru, že dvě investice nejsou vzájemně propojeny, pokud se obě týkají vlastních pozemků, budov a vybavení, jsou odděleně spravovány a společně probíhá pouze řízení strategické a provozní oblasti. Společné řízení strategické a provozní oblasti má v případě Sovello1 a Sovello2 čistě obchodní důvody a není nezbytné pro existenci a úspěch obou projektů.
- (65) Německo zastává názor, že stávající strategický plán, který (jak je objasněno v původní smlouvě
- o společném podniku) počítal v případě úspěchu pilotního projektu s rozšířením kapacit, by neměl být hodnocen jinak, než příslušné plány v rozhodnutí o Qimonda.
- (66) Německo prohlašuje, že oba investiční projekty, Sovello1 a Sovello2, sledovaly různé cíle, i když jde v obou případech o výrobu solárních modulů. Sovello1 připomíná spíše studii proveditelnosti (k ověření technologické a ekonomické proveditelnosti průmyslové výroby na základě technologie String Ribbon podél celého řetězce tvorby hodnot), zatímco Sovello2 se týká vlastní komerční sériové výroby určité skupiny výrobků, v níž byly standardizovány technické zkušenosti získané v rámci Sovello1.
- (67) Podle názoru Německa nezohledňuje srovnání (koeficientu násobení u nákladů investic, který byl předmětem rozhodnutí o Qimonda a příslušného koeficientu u obou projektů) uvedené v bodu 61 rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení specifické odvětvové znaky, a není proto vhodné k vyloučení Sovello1 z okruhu pilotních projektů. Německo dále rozvádí, že náklady uvedené v rozhodnutí o Qimonda se týkaly tří investičních projektů, že náklady na budovy a zařízení jsou v polovodičovém průmyslu podstatně vyšší než v solárním průmyslu, a že kapacity na každý stroj jsou v polovodičovém průmyslu podstatně nižší (a proto je v polovodičovém průmyslu nutné pořizovat více strojů). Navíc jsou pilotní projekty v polovodičovém průmyslu spojené s relativně nízkými náklady, protože stroje jsou zde mnohem silněji standardizovány. Podle názoru Německa může vyšší kvocient z nákladů následného projektu a nákladů pilotního projektu vyplývat i z vyšší finanční síly investora (a neměl by proto odůvodňovat vyšší státní podporu).
- (68) Německo zastává názor, že všeobecné prohlášení o projektu rozšířit výrobní kapacity společnosti Sovello, uvedené v původní smlouvě o společném podniku, neodůvodňuje funkční souvislost mezi Sovello1 a Sovello2, protože neobsahuje žádné další specifikace pro druhý investiční projekt (stanoviště, výrobní technologie, stroje, zásobení křemíkem a financování).
- (69) Německo prohlašuje, že definitivní rozhodnutí o realizaci Sovello2 padlo v červnu 2006 na základě následujících aspektů: 1) trvale narůstající poptávka na trhu, která dlouhodobě zajišťuje odbytnost produktů; 2) uzavření dlouhodobé smlouvy o dodávkách suroviny křemíku (smlouva s REC v červnu 2006); 3) prokázání technický a ekonomický úspěch pilotního projektu Sovello1 (požadovaného yieldu a stabilního stupně účinnosti článků bylo dosaženo v červnu 2006).

⁽³⁰⁾ Pozemky byly koupeny zvlášť, ale kupní smlouva na pozemek Sovello1 (ze dne [...]) obsahuje nezávaznou kupní opci na další pozemek pro Sovello2 (kupní smlouva ze dne [...]). O vykazání pozemku pro Sovello2 jako „pozemku pro průmyslové využití“ bylo rozhodnuto později a jeho vybavení inženýrskými sítěmi proběhlo odděleně.

⁽³¹⁾ Německo se zde odvolává na posudek společnosti Deloitte & Touche GmbH ze dne 27. září 2006, který byl Komisi předložen při ohlášení. V posudku je uveden závěr, že Sovello1 a Sovello2 lze velmi dobře provozovat samostatně a odděleně je i prodat.

- (70) Německo odkazuje na to, že v době rozhodnutí o investici Sovello1 (leden 2005) nebylo technicky ani ekonomicky možné realizovat investici Sovello2. Mimoto se tehdy nedal předvídat úspěch projektu Sovello1.

5.3 Neexistuje ekonomická motivace k umělému oddělení Sovello1 a Sovello2

- (71) Německo tvrdí, že společnost Sovello neměla žádnou ekonomickou motivaci, aby od sebe uměle oddělila Sovello1 a Sovello2. Společnosti Sovello vznikly na základě soběstačné koncepce obou výrobních závodů dodatečné náklady ve výši cca [...] EUR⁽³²⁾. Německo je proto toho názoru, že společnost Sovello nemohla využít synergii a úspory z rozsahu, které obvykle vznikají při samostatných investicích. Vyšší investiční náklady nejsou vyššími subwencemi, které bylo možné při klasifikaci obou projektů jako oddělených investic očekávat, ani zdaleka kompenzovány, protože dodatečná částka podpory by činila pouze cca 10 milionů EUR⁽³³⁾.

5.4 Závěr: Sovello1 a Sovello2 tvoří samostatnou investici

- (72) Německo zjistilo z dřívějších rozhodnutí, že Komise klasifikovala dva oddělené investiční projekty jako samostatnou investici jen tehdy, pokud byla kumulativně splněna všechna kritéria uvedená v bodu 49 VOR 2002. Německo proto zastává názor, že Sovello1 a Sovello2, i když Sovello1 nebylo uznáno jako pilotní projekt, tvoří společně samostatnou investici, protože nebyla kumulativně splněna kritéria uvedená v bodu 49 VOR 2002.
- (73) Podle názoru Německa nesmí vést prostorová a časová blízkost obou projektů k závěru, že lze obě investice společně považovat za jedinou investici ve smyslu bodu 49 VOR 2002, a že projekty byly uměle rozčleněny za účelem obejít ustanovení VOR 2002.

6. PRÁVNÍ ZHODNOCENÍ PODPORY

6.1 Existence státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES

- (74) Komise dospěla ve svém rozhodnutí o zahájení formálního ověřovacího řízení k závěru, že finanční podpora,

⁽³²⁾ Protože nerealizovala žádnou samostatnou investici k rozšíření výrobní kapacity 90 MWp, nýbrž dvě oddělené investice: Sovello1 (30 MWp) a Sovello2 (60 MWp).

⁽³³⁾ Výpočet této dodatečné částky se opírá o předpoklad, že na samostatné investice připadají nižší, pro podporu způsobilé náklady v celkové výši okolo 144 milionů EUR, a že na takto velký investiční projekt byl poskytnut příspěvek pro MSP.

kteřou chce Německo poskytnout společnosti Sovello na základě stávajících ustanovení o regionální podpoře „Ustanovení o úloze Společenství“ a „Zákona o investičních příspěvcích“, představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Tento závěr nebyl Německem napaden.

6.2 Ohlašovací povinnost, zákonost podpory a použitelné právo

- (75) Německo ohlásilo opatření dne 20. prosince 2006, a splnilo tak individuální ohlašovací povinnost podle bodu 24 VOR 2002.
- (76) V souladu s bodem 63 a poznámkou pod čarou 58 Pokynů k regionální podpoře 2007–2013⁽³⁴⁾, podle nichž musejí být jednotlivě ohlášené investiční projekty hodnoceny podle pravidel platných v době ohlášení, ověřila Komise ohlášené opatření na základě Pokynů k regionální podpoře 1998, mapy oblastí podpory pro Německo (2004–2006) a VOR 2002.

6.3 Slučitelnost podpory se všeobecnými ustanoveními Pokynů k regionální podpoře 1998

- (77) Komise konstatovala již ve svém rozhodnutí o zahájení formálního ověřovacího řízení, že projekt se týká první investice ve smyslu směrnic pro regionální podporu 1998, že investiční náklady způsobilé pro podporu jsou přesně určeny a že jsou splněna pravidla kumulace. Mimoto společnost Sovello požádala o podporu před zahájením projektových prací a je povinna investici po ukončení projektu minimálně po dobu pěti let v regionu zachovat. Společnost Sovello přispívá vlastními prostředky z jiných než veřejných zdrojů ve výši minimálně 25 % nákladů způsobilých pro podporu. Protože podpora má být společnosti Sovello poskytnuta v rámci již ověřených ustanovení, je v zásadě v souladu se všeobecnými ustanoveními Pokynů k regionální podpoře 1998. Komise toto zjištění v předkládaném rozhodnutí potvrzuje.

6.4 Slučitelnost podpory s VOR 2002

6.4.1 Samostatná investice

- (78) Podle bodu 49 VOR 2002 nesmí být investiční projekt uměle rozčleněn do dílčích projektů za účelem obejít ustanovení VOR 2002. K samostatné investici se řadí investice do zařízení v jedné provozovně během tří

⁽³⁴⁾ Úř. věst. C 54, 4.3.2006, s. 13.

let⁽³⁵⁾. Provozovnou se „rozumí ekonomicky neoddělitelný celek pevného věcného majetku, jehož součástí plní určitou technickou funkci, jsou fyzicky či funkčně navzájem propojeny a sledují jasný cíl (např. výroba určitého produktu)“.

(79) Jelikož společnost Sovello v minulosti již obdržela podporu pro dřívější investiční projekt (Sovello1) ve stejné lokalitě (na pozemku sousedícím s areálem Sovello2) a mezi zahájením prací na projektu Sovello 1 (2005) a prací na projektu Sovello2 (červenec 2006) uplynuly méně než tři roky, musí být stanoveno, zda tato dřívější investice tvoří společně s ohlášeným projektem Sovello2 samostatnou investici.

(80) Komise normálně vychází ze skutečnosti, že samostatnou investici tvoří všechny investice do zařízení v jedné provozovně během tří let. Poznámky Německa k otázce samostatné investice byly zkoumány na základě kritérií uvedených v bodu 49 VOR 2002.

(81) Podle názoru Komise nenasvědčuje nic tomu, že by byl investiční projekt uměle rozčleněn na dva dílčí projekty za účelem obejití ustanovení VOR 2002. Skutečnost, že nedošlo k úmyslnému obejití ustanovení VOR 2002, však nevede automaticky k závěru, že projekty zahájené během tříletého období netvoří samostatnou investici (viz rovněž body 47 až 49 rozhodnutí o AMD, v němž Komise dospěla k závěru, že se jednalo o samostatnou investici, i když projekty nebyly úmyslně uměle rozčleněny za účelem obejití ustanovení VOR 2002). Zda se jedná o samostatnou investici, musí být proto podle kritérií uvedených v bodu 49 VOR 2002 posouzeno na základě skutečnosti, nikoliv podle toho, zda šlo o úmyslné jednání.

(82) Německo z rozhodovací praxe Komise vyvozuje, že všechna kritéria uvedená v bodu 49 VOR 2002 musejí být kumulativně splněna, aby bylo možno na dva projekty pohlížet jako na samostatnou investici. Komise s touto interpretací nesouhlasí. V žádném z předchozích rozhodnutí Komise nekonstatovala, že všechna kritéria musejí být kumulativně splněna, aby se jednalo o samostatnou investici. Podle názoru Komise stanoví VOR 2002 spíše globální hodnocení těchto kritérií. Ta je nutno na základě jednotlivých případů globálně zvážit.

Z toho vyplývá, že dva investiční projekty mohou představovat samostatnou investici i tehdy, když nejsou splněna všechna kritéria.

(83) Kritéria

- určitá technická funkce
- fyzická nebo funkční vazba
- jasný cíl
- ekonomická nedělitelnost

jsou následně analyzována a zvažována v rámci celkového hodnocení.

(84) Přitom je zohledněn i argument přednesený Německem, že společnost Sovello neměla žádnou ekonomickou motivaci k umělému oddělení Sovello1 od Sovello2.

6.4.1.1 Určitá technická funkce

(85) Obě továrny plní tutéž určitou technickou funkci, a tou je výroba solárních modulů podle technologie String Ribbon. Dále lze konstatovat, že nic nenasvědčuje tomu, že by byla pro výrobu v Sovello 1, popř. Sovello2 zapotřebí odlišná předvýkony (surovinou je v obou případech křemík). Změny ohledně vybavení a strojů v Sovello2, které vyplývají ze zkušeností získaných v Sovello 1 a slouží k optimalizaci efektivnosti výroby, mohou vést k nepatrným rozdílům mezi moduly vyrobenými v Sovello1, popř. v Sovello2. Podle názoru Komise jsou však tyto rozdíly výsledkem běžných úprav v rámci průmyslových projektů a nemění nic na skutečnosti, že obě továrny plní tutéž určitou technickou funkci.

6.4.1.2 Fyzická nebo funkční vazba

(86) Sovello1 a Sovello2 jsou samostatné výrobní závody s odděleným investičním majetkem a odděleným napojením na veřejnou silniční síť. Oba výrobní závody pokrývají kompletní výrobní proces pro solární moduly od waferů přes články až po moduly. Neexistuje žádná fyzická vazba mezi – oba výrobní závody představujícím – „dlouhodobým hmotným majetkem, jehož součástí plní určitou technickou funkci“. V posudku předloženém Komisi je uveden závěr, že továrny lze samostatně prodat a také odděleně provozovat bez nutnosti fyzických změn výrobního procesu. Komise nemá důvod s tímto závěrem nesouhlasit.

⁽³⁵⁾ Protože se investiční projekty mohou táhnout několik let, počítá se toto tříleté období od zahájení prací na každém projektu.

(87) Továrny Sovello1 a Sovello2 některé služby centralizovaly. Mimoto vyrábějí stejný produkt stejným postupem a pomocí stejných strojů a zařízení, zpravidla využívají stejné dodavatele strojů, vybavení a surovin a údržba i správa náhradních dílů jsou organizovány centrálně. Je ovšem pravda, že v tomto případě chybí určité prvky, které by dokládaly typickou funkční vazbu mezi – oba výrobní závody představujícím – „dlouhodobým hmotným majetkem, jehož součástí plní určitou technickou funkci“. Mezi oběma projekty společnosti Sovello tak například neexistuje dodavatelský vztah, ani se nevyužívá společná technická infrastruktura (např. elektrárna a podobně) a nedochází k výměně meziproductů. Obě továrny představují soběstačné výrobní linky.

(88) Pokud jde o kupní opci na sousedící plochy pro Sovello1, stanovené v kupní smlouvě na pozemky, souhlasí Komise v tomto zvláštním případě s Německem v tom, že taková kupní opce sama o sobě patrně nepostačuje k tvrzení, že existuje funkční vazba ve smyslu bodu 49 VOR 2002, zvláště když příjemce podpory za tuto kupní opci nemusel uhradit žádnou dodatečnou finanční částku a investor pro Sovello2 se poohlížel i po jiných lokalitách.

(89) Na základě výše uvedených úvah je Komise toho názoru, že mezi Sovello1 a Sovello2 neexistuje žádná fyzická ani žádná silná funkční vazba ve smyslu bodu 49 VOR 2002.

6.4.1.3 Jasný cíl

(90) Německo tvrdí, že se u Sovello1 jednalo o pilotní projekt, pomocí něhož měla být v průmyslovém měřítku prokázána funkčnost, efektivnost (yield) a ekonomičnost výrobního procesu založeného na zcela inovativní technologii⁽³⁶⁾ podél kompletního řetězce tvorby hodnot, zatímco cílem Sovello2 bylo po prokázání technické a ekonomické proveditelnosti rozšíření kapacity a zahájení masové výroby. Německo tedy dospělo k závěru, že investiční projekty Sovello1 a Sovello2 sledovaly různé cíle.

(91) V této souvislosti by Komise ráda objasnila, že – na rozdíl od interpretace Německa – nevycházela

v rozhodnutí o Qimonda z toho, že pilotní projekty mají pro účely použití bodu 49 VOR 2002 nutně jiný cíl. Komise v tomto rozhodnutí pouze konstatovala, že sporný pilotní projekt měl jiný cíl a spolu s druhým projektem nepředstavoval samostatnou investici. Při ověřování cílů dvou projektů může být skutečnost, že se u jednoho z nich jedná o pilotní projekt, efektivním a jasným důkazem pro to, že oba projekty mají rozdílné cíle, ale podle zvláštních znaků projektů nemůže v jednotlivém případě tato skutečnost postačovat k jasnému vymezení cílů obou projektů. I s ohledem na potíže při vymezení cílů pilotního projektu musí být proto podle názoru Komise ověřeno spíše na základě individuálních projektových znaků, zda má projekt na základě svého speciálního pilotního charakteru cíl, který se dostatečně liší od cíle druhého projektu. V tomto případě bylo uvedeno více prvků, které dokazují, že Sovello1 a Sovello2 mají rozdílné, jasně definované cíle.

(92) Argumenty přednesené asociací EPIA potvrzují, že v solárním průmyslu probíhá vývoj inovací a nových technologií podle ekonomických kritérií často ve fázích, a že ve fotovoltaickém odvětví existuje spousta projektů, jejichž cílem je ověřit před zahájením masové výroby průmyslovou proveditelnost inovací a reprodukovatelnost procesů. Dále potvrzují, že se u Sovello1 jednalo o světově první investici, při níž byla průmyslově testována technologie String Ribbon.

(93) Komise zjistila z rámcové smlouvy o společném podniku, že výroba waferů v Sovello1 má probíhat sice na základě technologie String Ribbon, ovšem v kombinaci s výrobními technologiemi společnosti QCells, za účelem vývoje výrobních postupů, které lze použít v průmyslovém měřítku, a jejichž ekonomičnost je prokázána. To zahrnuje celou řadu technologických inovací a vývoj speciálních strojů pro Sovello1, přičemž hlavní důraz byl kladen na automatizaci a reprodukovatelnost výrobních postupů v průmyslovém měřítku a vedl k výrobě modulů typu „Spruce Line“. V případě Sovello1 se proto jednalo o zcela nový projekt, jehož cílem bylo ověřit technickou proveditelnost a ekonomičnost výroby solárních modulů podle technologie String Ribbon v průmyslovém měřítku. Cílem Sovello2 byla naproti tomu průmyslová sériová výroba, pro jejíž zahájení byl předpokladem úspěch projektu Sovello1.

(94) Komise vyjádřila ve svém rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení pochybnosti ohledně velikosti Sovello1 (výrobní kapacita 30 MWp) v porovnání s laboratorní výrobou v Marlboru (15 MWp) a sériové výroby Sovello2 (pouze 60 MWp). Německo však

⁽³⁶⁾ Německo zaslalo dodatečná vysvětlení k rozdílu mezi testovací fází za laboratorních podmínek v továrně v Marlboru a průmyslovými procesy testovanými v rámci projektu Sovello1. Podle nich se výroba v Marlboru zakládala na technologii String Ribbon společnosti Evergreen, výroba modulů probíhala manuálně a u výrobků se jednalo o moduly typu „Cedar Line“. Podle Německa [...].

vysvětlilo, že továrna v Marlboru dosáhla své plné kapacity teprve v roce 2004 a tvrdilo, že to není důkaz pro to, že by v Marlboru byly použity průmyslové výrobní postupy. Tomu nasvědčuje i skutečnost, že společnost Evergreen v současné době plánuje, že zastaví výrobu v Marlboru (a bude zde pokračovat pouze v činnostech v oblasti výzkumu a vývoje) a rozšíří svůj nový výrobní závod v Devensu⁽³⁷⁾.

- (95) Německo dále upozorňuje, že pilotní projekty s výrobní kapacitou mezi 10 a 30 MWp jsou ve fotovoltaickém průmyslu běžné. Kapacita 30 MWp kromě toho v případě Sovello1 vyplynula ze [...]. Komise měla původně pochybnosti o omezené výrobní kapacitě Sovello2 – ve srovnání se Sovello1, Německo však vysvětlilo, že továrny pracující s technologií String Ribbon dosahují aktuálně maximálně kapacit od cca 75 do 80 MWp, a že v roce 2008 začala další expanze společnosti Sovello (Sovello3), která je dnes téměř u konce.
- (96) Pokud jde o koeficient násobení u nákladů na investice společnosti Qimonda v porovnání s příslušným koeficientem u obou investičních projektů společnosti Sovello, konstatuje Komise, že náklady uvedené v rozhodnutí o Qimonda se týkají tří investic, že náklady na budovy a vybavení jsou v polovodičovém průmyslu podstatně vyšší než ve fotovoltaickém průmyslu, a že output na každý stroj je v polovodičovém průmyslu podstatně nižší (proto je pro zahájení masové výroby zapotřebí více strojů). Komise dále konstatuje, že pilotní projekty jsou v polovodičovém průmyslu na základě podstatně silnější standardizace strojů nákladově výhodnější. Komise je mimoto toho názoru, že vyšší kvocient z nákladů následného projektu a nákladů pilotního projektu může vyplývat z vyšší finanční síly investora. Komise rovněž konstatuje, že původně byl ohlášen mnohem rozsáhlejší projekt (Sovello2 + Sovello3), že ohlášení bylo později změněno za účelem vynětí dotací pro Sovello3 z ohlášení, a že se investiční projekt Sovello3 zpozdil. S ohledem na dynamiku a rychlý vývoj tohoto odvětví určeného poptávkou proto Komise zastává názor, že „nižší“ koeficient násobení u nákladů na oba projekty společnosti Sovello nemůže vést k závěru, že se u Sovello1 nejedná o pilotní projekt s jiným cílem, než sleduje Sovello2.
- (97) Dále Komise zohlednila, že před spuštěním Sovello2 bylo na základě výsledků Sovello1 učiněno vážné rozhodnutí pro nebo proti dalším investicím.
- (98) V této souvislosti platí, že již v únoru 2006 byla podána žádost o podporu pro Sovello2 (vydání předběžného

rozhodnutí o dotacích v prosinci 2006). Komise vycházela při zahájení formálního vyšetřovacího řízení z toho, že příjemce podpory měl v době předložení žádosti o podporu konkrétní plány týkající se rozsahu a financování investičního projektu. Z předložených informací lze však vyčíst, že definitivní rozhodnutí o investici padlo teprve v červnu 2006, tedy po dosažení „milníků“ stanovených pro Sovello2. Navíc byla dodavatelská smlouva s REC (která zajišťuje dostatečné zásobování Sovello2 křemíkem) podepsána teprve v červnu 2006, což hovoří pro to, že skutečné rozhodnutí pro nebo proti padlo teprve tehdy. Management podporovaného podniku měl patrně již dříve k dispozici důkazy, že bude dosaženo technologických a ekonomických cílů, to však neodporuje tomu, že Sovello1 bylo v roce 2005 koncipováno jako pilotní projekt s určitými technologickými a ekonomickými cíli, které se jasně lišily od cílů Sovello2.

- (99) Komise dále přihlédla k tomu, že Sovello1 na základě takzvaného Frascatiho manuálu OECD⁽³⁸⁾, v němž jsou stanoveny globální, v oblasti politiky výzkumu a vývoje akceptované standardy, vykazuje znaky pilotního projektu. Definice OECD rozlišuje různé formy pilotních projektů: záměry, které slouží k experimentálnímu vývoji nového vynálezu nebo technologie (v tomto případě technologie String Ribbon) za laboratorních podmínek, a projekty, které se týkají experimentálního vývoje procesní technologie k průmyslovému využití nového vynálezu nebo technologie.
- (100) V čísle 2.3.4 Frascatiho manuál výslovně připomíná mezní případy mezi činnostmi v oblasti výzkumu a vývoje a průmyslovými činnostmi (jako Sovello1); dále na základě klasifikací objasňuje, jak lze aktivity v oblasti výzkumu a vývoje rozlišovat od průmyslových aktivit. Je nutno upozornit na to, že standardy a benchmarks (např. koeficient násobení u nákladů) se mohou v různých hospodářských odvětvích lišit.
- (101) S ohledem na údaje asociace EPIA, podle nichž je fotovoltaický trh extrémně dynamický a vyznačuje se vysokou poptávkou, zastává Komise v tomto případě názor, že okamžité komerční využití výroby Sovello1 není logickým důkazem toho, že Sovello1 nebylo koncipováno jako pilotní projekt.
- (102) V rozsudku Soudu prvního stupně ve věci T-184/97 BP v. Komise jde o význam pojmu „Pilotní projekt

⁽³⁷⁾ Výroční zpráva společnosti Evergreen za rok 2008.

⁽³⁸⁾ Frascati Manual — Proposed Standard Practice for Surveys on Research and Experimental Development.

k technologickému vývoji ekologicky přijatelných výrobků“ (především v souvislosti s palivy z obnovitelných zdrojů energie). Napadená úprava dalece překračovala rámec realizace pilotního projektu k technologickému vývoji a sloužila zjevně především ekonomickému a průmyslovému vývoji, který měl umožnit větší prosazení na trhu s biopalivy. Projekt Sovello1 však sledoval oba cíle. Schválení nové procesní technologie (technologie String Ribbon v kombinaci s výrobními technologiemi společnosti Q-Cells) v průmyslovém měřítku a ověření jejich ekonomičnosti. Jak je uvedeno výše, není to skutečně v rozporu s definicí OECD ohledně pilotních zařízení.

- (103) Na základě výše uvedených závěrů je Komise toho názoru, že oba projekty, Sovello1 a Sovello 2, sledují odlišné cíle, i když plní tutéž technickou funkci (výrobu solárních modulů stejnou technologií). Cílem Sovello1 bylo ověřit, zda je výroba solárních modulů (technologií String Ribbon v kombinaci s výrobními technologiemi společnosti Q-Cells) v průmyslovém měřítku technologicky a ekonomicky realizovatelná, zatímco Sovello2 sloužilo k vývoji sériové výroby těchto modulů.

6.4.1.4 Ekonomická nedělitelnost

- (104) Sovello1 a Sovello2 jsou nezávisle na sobě ekonomicky únosné. Je sice pravda, že pilotní projekt Sovello1 byl nutný k realizaci projektu Sovello2, zaměřeného na masovou výrobu, ale u obou projektů je možný samostatný prodej, a nic nenásvědčuje tomu, že by pilotní projekt Sovello1 nebyl od investičního projektu Sovello2 ekonomicky oddělitelný. Dále Komise konstatuje, že než se management podporované společnosti rozhodl pro Thalheim, uvažoval pro Sovello2 o alternativních lokalitách jak v Evropě, tak v USA.

6.4.1.5 Žádná ekonomická motivace k umělému oddělení obou investičních projektů

- (105) Podle výpočtů Německa by byla podpora pro dva samostatné investiční projekty (Sovello1 a Sovello2) jen o cca 10 milionů EUR vyšší než podpory pro samostatnou investici (Sovello1 + Sovello2). Proti tomu by však stály vícenáklady ve výši [...] EUR. Německo při svých výpočtech vycházelo z toho, že i pro samostatnou investici (s nižšími celkovými náklady) by byl poskytnut příplatek pro MSP ve výši 15 procentních bodů, jako v případě projektu Sovello1. Není však jisté, zda by Komise pro investiční projekt tohoto rozsahu příplatek pro MSP

skutečně schválila. Ovšem i v tomto případě nasvědčují všechny výpočty tomu, že společnost Sovello neměla žádnou ekonomickou motivaci k „umělému“ rozdělení Sovello1 a Sovello 2.

- (106) Komise však připomíná, že to poukazuje pouze na to, že projekty Sovello1 a Sovello2 nebyly rozděleny úmyslně za účelem obejití předpisů o podporách. To však neznamená, že by nemohlo být výhodné prezentovat projekt, který musí být (jako Sovello) každopádně z ekonomických důvodů rozdělen, jako samostatnou investici, a dosáhnout tak vyšší intenzity podpory. Proto musí Komise podle kritérií uvedených v bodu 49 VOR 2002 vždy ověřovat ekonomickou realitu, nezávisle na úmyslu zúčastněných stran.

6.4.1.6 Závěr: Žádná samostatná investice

- (107) Příčinou rozdělení investic společnosti Sovello není pouze nedostatek finančních prostředků a nepostačující zásobování křemíkem, nýbrž i to, že investoři museli testovat naprosto inovativní technologii z průmyslového a ekonomického hlediska. Pokud by nebylo dosaženo požadovaného yieldu a stupně účinnosti, nebylo by Sovello2 pravděpodobně vůbec realizováno. Z toho lze vyvodit, že Sovello1 a Sovello2 nevykazují žádnou fyzickou ani silnou funkční vazbu a mají jednoznačně odlišné cíle, i když plní tutéž určitou technickou funkci.
- (108) S ohledem na stanoviska Německa a asociace EPIA a po celkovém zvážení kritérií uvedených v bodu 49 VOR 2002 dospěla Komise k závěru, že ohlášený projekt Sovello2 netvoří společně se Sovello1 samostatnou investici ve smyslu bodu 49 VOR 2002.

6.4.2 Intenzita podpory – body 21 a 25 VOR 2002

- (109) V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení vypočetla Komise intenzitu podpory a maximální výši podpory pro Sovello2 na základě původně ohlášených nákladů způsobilých pro podporu. Podle tohoto výpočtu činila přípustná intenzita podpory bez bonusu soudržnosti 22,46 % HGE (to odpovídalo maximální výši podpory v celkové hodnotě 30,526 milionů EUR) a přípustná intenzita podpory s bonusem soudržnosti 25,83 % HGE (to odpovídalo maximální výši podpory v celkové hodnotě 35,105 milionů EUR).

- (110) Bonus soudržnosti se opírá o bod 25 VOR 2002, podle něhož lze maximální intenzitu podpory bez bonusu, vypočtenou podle bodu 21 VOR 2002, zvýšit o koeficient 1,15, pokud bude minimálně 25 %⁽³⁹⁾ veřejných výdajů na projekt financováno podle strukturálních ustanovení platných pro velké projekty z prostředků EFRR, což předpokládá v konkrétním případě rozhodnutí Komise ke schválení příspěvku Společenství.
- (111) V souladu s všeobecnou koncepcí zprostředkovanou členským státem dopisem ze dne 18. prosince 2003 (D/58176-D/1247) uvedlo Německo ve svém původním ohlášení dvě různé intenzity podpory: intenzitu podpory bez bonusu soudržnosti, u níž nedojde k překročení horní hranice 22,46 % HGE, a intenzitu podpory s bonusem soudržnosti ve výši 23,83 % HGE.
- (112) Německo požádalo o prostředky na spolufinancování z EFRR ve výši 9,118 milionů EUR a odkázalo ve svém původním ohlášení na použití bonusu soudržnosti. Tato částka od Společenství na spolufinancování by činila více než 25 % skutečných veřejných výdajů v nominální výši 31 105 765 EUR. Dále je ohlášená intenzita podpory ve výši 23,83 % HGE nižší než intenzita podpory 26,25 % HGE, a nepřekračuje proto 75 % použitelné maximální sazby regionální podpory ve výši 35 %. Podmínky pro použití bonusu soudržnosti jsou tedy splněny, pokud Komise Německem požadované spolufinancování z prostředků strukturálního fondu schválí. Jelikož rozhodnutí o spolufinancování nebylo zatím vydáno, zavázalo se Německo použít bonus soudržnosti jen tehdy, pokud Komise vydá příslušné rozhodnutí o schválení spolufinancování z prostředků Společenství.
- (113) Komise zjistila z aktualizovaných informací doručených dne 16. a 24. dubna 2009, že Německo – v případě poskytnutí bonusu soudržnosti – plánuje pro projekt, u něhož skutečné náklady způsobilé pro podporu činí 114 882 310 EUR (současná hodnota), intenzitu podpory ve výši 23,8224 % HGE, což odpovídá nominální výši podpory 31 105 765 EUR (27 367 723 EUR současná hodnota). Tato intenzita podpory je nižší než původně ohlášená intenzita podpory (s bonusem soudržnosti) ve výši 23,83 % HGE a rovněž nižší než přípustná maximální intenzita podpory ve výši 25,83 % HGE (vypočteno na základě původně uvedených nákladů způsobilých pro podporu o současné hodnotě zhruba 135,94 milionů EUR). Plánovaná intenzita podpory ve výši 23,8224 % je proto v souladu s ustanoveními o odpočtu, uvedenými v bodech 21 až 23 VOR 2002, a plánovaná výše ani plánovaná intenzita podpory nepřekračuje hodnoty, které mohla společnost očekávat na počátku prací na projektu.
- (114) Pro případ, že by nedošlo ke spolufinancování z prostředků EFRR a tím nebyly splněny předpoklady pro použití bonusu soudržnosti, potvrdilo Německo, že původně ohlášená intenzita podpory (bez bonusu soudržnosti) ve výši 22,46 % HGE nebude překročena. Při této intenzitě podpory to na základě skutečně vzniklých nákladů způsobilých pro podporu ve výši 114 882 310 EUR (současná hodnota) znamená maximální výši podpory 25 802 567 EUR (současná hodnota). Německo přislíbilo, že tuto výši podpory nepřekročí. Intenzita podpory (bez bonusu soudržnosti) ve výši 22,46 % odpovídá – na základě původně odhadovaných nákladů způsobilých pro podporu ve výši 135,94 milionů EUR (současná hodnota) – původně ohlášené intenzitě podpory a přípustné maximální sazbě regionální podpory. Plánovaná intenzita podpory ve výši 22,46 % je proto v souladu s ustanoveními o odpočtu, uvedenými v bodech 21 až 23 VOR 2002, a plánovaná výše podpory 25 802 567 EUR (současná hodnota) ani plánovaná intenzita podpory nepřekračuje hodnoty, které mohla společnost očekávat na počátku prací na projektu.
- (115) Na základě výše uvedených zjištění dospěla Komise k závěru, že opatření podpory je v souladu s body 21 a 25 VOR 2002.

6.4.3 Slučitelnost s kritérii obsaženými v bodu 24 VOR 2002

- (116) Rozhodnutí Komise o oprávněnosti regionálních podpor pro velké investiční projekty podle bodu 24 VOR 2002 závisí na tržním podílu příjemce podpory před a po investici, jakož i na kapacitě, která bude na základě investice vytvořena, nebo na výkonu trhu. Aby mohla Komise provést ověření podle bodu 24 písm. a) a b) VOR 2002, musí nejdříve definovat produkt/produkty dotčený/dotčené investicí, jakož i věcně a prostorově relevantní trh.

6.4.3.1 Produkt dotčený investičním projektem

- (117) Investiční projekt se týká solárních modulů pro použití v solárních systémech. Podle ohlášení spadají solární moduly, které bude společnost Savello vyrábět, pod následující kódy zboží: NACE Rev 1.1 32.10.0, Prodcom 32.10.52.37 a kód KN (verze 2005) 8541 40 90. Solární moduly lze v zásadě popsat jako spojení mezi několika solárními články, které přeměňují sluneční světlo na elektrickou energii.

⁽³⁹⁾ Pro projekt v oblasti podpory dle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES.

- (118) Solární moduly jsou vyráběny technologií String Ribbon. Společnost Sovello vyrábí solární moduly v integrovaném třístupňovém procesu. Z taveniny křemíku se vyjmají křemíkové pásy a stříhají na solární wafery (křemíkové podložky). Wafery se nakonec zpracují na solární články, které se vzájemně spojí a smontují do solárních modulů (panelů).
- (119) Německo potvrdilo, že v podporovaných výrobních zařízeních nelze vyrábět žádné jiné produkty než solární články, wafery a moduly na bázi křemíku bez toho, aby vznikly značné dodatečné náklady.
- (120) V této souvislosti je nutno zmínit bod 52 VOR 2002, podle něhož příslušný produkt zahrnuje i následně skládané produkty, pokud se projekt týká meziprojektu a signifikantní podíl výroby nebude prodán na trhu. Jelikož společnost Sovello podle údajů Německa neplánuje prodávat (mezi)produkty (jako jsou wafery a solární články) vzniklé při výrobě solárních modulů, ale chce je používat jako meziprodukty pro vlastní integrovanou výrobu solárních modulů, nebude Komise solární wafery a solární články klasifikovat jako samostatně dotčené produkty.
- (121) Na základě výše uvedených úvah bude Komise při dalším zkoumání slučitelnosti diskutovaného projektu s intrakomunitárním trhem podle MSF 2002 nahlížet na solární moduly jako na produkt dotčený investičním projektem.
- 6.4.3.2 Věcně relevantní trh
- (122) Za účelem definice věcně relevantního trhu musí být přezkoumáno, na které další produkty ve smyslu bodu 52 VOR 2002 lze nahlížet jako na náhradní produkty za produkt dotčený investičním projektem.
- (123) Solární moduly se vyrábějí pomocí různých technologií. Podle studie Solar Generation asociace EPIA a Greenpeace⁽⁴⁰⁾ bylo v roce 2005 90 % solárních článků vyrobeno z křemíku. Informace z internetu to potvrzují. Společnost Sovello používá takzvanou technologii String Ribbon, kterou lze vyrábět solární moduly ze solárních článků s nižším obsahem křemíku. V současné době probíhá testování, popř. již sériová výroba různých technologií / polovodičových materiálů, jako je amorfní křemík, polykrystalický křemík, mikrokrystalický křemík, telurid kadmia, selenid/sulfid mědi a india. First Solar používá tenkovrstvou technologii⁽⁴¹⁾ a CSG Solar technologii „Crystalline-Silicon-on-Glass“⁽⁴²⁾. Tenkovrstvá technologie je (na m², ovšem ne na kg použitého křemíku) méně efektivní, zároveň však nákladově výhodnější. Používá se více na venkově, protože zde jsou nižší ceny za metr čtvereční. Monokrystalická a polykrystalická technologie je dražší, vykazuje však vyšší efektivnost na m², takže moduly vyrobené touto technologií se lépe hodí do městských oblastí. Na straně nabídky lze proto rozlišovat mezi oběma technologiemi. V dřívějších rozhodnutích o podpoře⁽⁴³⁾ však Komise trh se solárními moduly definovala celkově jako věcně relevantní, tak jak to navrhuje i výrobci solárních modulů. Navíc nejsou k dispozici žádné nezávislé statistiky, v nichž by se tyto technologie rozlišovaly. Na straně poptávky je zřejmě možná zaměnitelnost. Všechny technologie jsou nakonec zaměřeny na přeměnu slunečního světla na elektrickou energii.
- (124) Komise nemá důvod se domnívat, že solární moduly vyráběné na základě různých technologií jsou přiřaditelné různým věcně relevantním trhům. Nemá k dispozici žádné důkazy, že by se solární moduly vyráběné různými technologiemi při zohlednění rozdílů v energetické výkonnosti cenově podstatně lišily. Mimoto jsou moduly vyráběné různými způsoby v solárních energetických systémech zřejmě dobře zaměnitelné⁽⁴⁴⁾. Proto není relevantní trh menší než všeobecný trh zahrnující všechny druhy solárních modulů.
- (125) Navíc solární moduly zjevně nelze zaměnit za jiné produkty. Solární moduly jsou nejdůležitější součástí solárních energetických systémů a nedají se v těchto systémech nahradit jinými produkty. Nic proto nenásvědčuje tomu, že relevantní trh by mohl zahrnovat více než trh se solárními moduly.
- (126) Toto ohraničení věcně relevantního trhu je v souladu s rozhodnutími o kontrole⁽⁴⁵⁾ ve stejném hospodářském odvětví.

⁽⁴⁰⁾ Capacity and market potential for grid-connected systems by 2010, EPIA, Frankfurt, prosinec 2005.

⁽⁴¹⁾ Rozhodnutí ze dne 26. dubna 2006 ve věci N 17/06 – Podpora pro First Solar (VOR 2002) (Úř. věst. C 259, 26.4.2006, s. 13).

⁽⁴²⁾ Viz okrajová čísla 9 a 10 rozhodnutí Komise ze dne 19. července 2006 ve věci N 335/06 – Podpora pro CSG Solar (Úř. věst. C 232, 27.9.2006, s. 2).

⁽⁴³⁾ Věc N 17/06 First Solar (MSF 2002) (Úř. věst. C 259, 26.4.2006, s. 13), věc N 409/06 HighSi GmbH (MSF 2002) (Úř. věst. C 77, 5.4.2007, s. 4), věc N 863/06 Avancis (MSF 2002) (Úř. věst. C 227, 27.9.2007, s. 1), věc N 199/08 Intico Solar (Úř. věst. C 195, 1.8.2008, s. 2), věc N 545/08 Masdar (Úř. věst. C 9, 14.1.2009, s. 8), věc N 453/08 Sunfilm (Úř. věst. C 106, 8.5.2009, s. 7), věc N 538/08 ersol Thin Film (Úř. věst. C 63, 18.3.2009, s. 16).

⁽⁴⁴⁾ Viz také státní pomoc N 409/06 – Podpora pro HighSi GmbH (VOR 2002) (Úř. věst. C 77, 5.4.2007, s. 4).

⁽⁴⁵⁾ Rozhodnutí ze dne 27. března 2001 ve věci COMP/M.2367 - Siemens/E.ON/Shell/SSG a rozhodnutí ze dne 18. dubna 2001 ve věci COMP/M.2712 - Electrabel/Totalfinallef/Photovoltech.

(127) Na základě výše popsané situace považuje Komise trh se solárními moduly za věcně relevantní trh pro účely tohoto rozhodnutí o podpoře.

6.4.3.3 Prostorově relevantní trh

(128) Společnost Sovello tvrdí, že Německo a jiné evropské státy jsou krátkodobě a střednědobě nejdůležitějšími odbytími jejích produktů. Skutečnost, že společnost je činná převážně v Německu, není jako taková rozhodující pro definici prostorově relevantního trhu pro solární moduly.

(129) Podle názoru Německa je prostorově relevantním trhem pro solární články světový trh. Německo tvrdí, že evropské a mimoevropské výrobci obchodují se solárními články na celém světě, že neexistují žádné obchodní překážky, že přepravní náklady jsou v porovnání s výrobními náklady relativně nízké a cenová úroveň je homogenní. Německo dále objasňuje, že všude na světě platí stejné technické požadavky. Největšími výrobci a uživateli fotovoltaické technologie jsou Japonsko, Evropa a USA.

(130) Komise sdílí názor, že trhem pro solární články je světový trh, protože výrobci, kteří solární články produkuje a prodávají, vykonávají činnost po celém světě. Z různých nezávislých⁽⁴⁶⁾ studií⁽⁴⁷⁾ o fotovoltaickém odvětví vyplývá, že solární moduly se aktuálně vyrábějí hlavně v Japonsku a Německu – těsně za nimi jsou USA a Čína. Navíc se velké množství solárních modulů vyráběných v Japonsku dováží do Evropy (tyto importy připadají z větší části na Německo). V porovnání s výrobními náklady jsou přepravní náklady relativně nízké. Mimoto neexistují podle těchto studií žádné obchodní překážky. Spíše je jasné zřejmé, že trh pro solární moduly zahrnuje celý svět, protože se solárními moduly se obchoduje po celém světě. Nehledě na to, tyto studie neobsahují žádné speciální údaje o trhu se solárními moduly na úrovni Evropského hospodářského prostoru, což rovněž poukazuje na to, že u prostorově relevantního trhu se jedná o světový trh. Dále se

v dřívějších rozhodnutích o kontrole spojování⁽⁴⁸⁾, stejně jako v dřívějších rozhodnutích o podpoře⁽⁴⁹⁾ – i v případech, kdy výslovná definice trhu byla v podstatě zbytečná – vycházelo z toho, že trhem pro solární moduly je téměř jistě světový trh.

(131) Na základě těchto prvků nahlíží Komise na trh se solárními moduly pro účely tohoto rozhodnutí o podpoře jako na celosvětový trh.

6.4.3.4 Bod 24 písm. a) VOR 2002: Tržní podíl

(132) Podle bodu 24 písm. a) VOR 2002 nepřichází samostatně ohlašovaný investiční projekt v úvahu pro investiční podporu, pokud příjemce podpory před investicí zodpovídá za více než 25 % prodeje dotyčného produktu nebo bude po investici schopen realizovat více než 25 % obrátu.

(133) Ke zjištění, zda je projekt v souladu s bodem 24 písmeno a) VOR 2002, musí Komise analyzovat tržní podíl příjemce podpory na úrovni koncernu před a po investici. Jelikož společnost Sovello zahájila své investice v roce 2006 a má dosáhnout plné výrobní kapacity v roce 2009, zkoumala Komise podíl společnosti Sovello na trhu se solárními moduly za období let 2005 až 2010.

(134) Německo předložilo při ohlášení podpory několik nezávislých studií⁽⁵⁰⁾ s prognózami vývoje poptávky v odvětví fotovoltaiky. Navíc zprostředkovalo několik údajů k předpokládanému objemu výroby solárních modulů, realizované příjemcem podpory. Komise použila pro výpočty studii LBBW. Tato studie obsahuje údaje o instalovaných kapacitách a poptávce, jakož i cenové odhady⁽⁵¹⁾.

⁽⁴⁶⁾ Tyto studie jsou považovány za nezávislé, protože nebyly zadány příjemcem podpory ani vypracovány výhradně pro účely tohoto hodnocení.

⁽⁴⁷⁾ „Capacity and market potential for grid-connected systems by 2010“, EPIA, Frankfurt, prosinec 2005; „Analýza odvětví fotovoltaiky 2006“, Zemská banka Bádenska-Württemberska, Stuttgart, 21. března 2006; „Sun Screen II“, CLSA, červenec 2005; „PV status report 2006“, Evropská komise/Společné výzkumné pracoviště a institut životního prostředí a udržitelnosti; srpen 2006; „Solar generation“, Greenpeace a EPIA, září 2006. „Tržní model v oblasti fotovoltaiky – verze 2.1“, Zemská banka Bádenska-Württemberska (LBBW), 22. srpna 2007. Německo předložilo tyto studie spolu s ohlášením.

⁽⁴⁸⁾ Rozhodnutí ze dne 27. března 2001 ve věci COMP/M.2367 – Siemens/E.ON/Shell/SSG a rozhodnutí ze dne 18. dubna 2001 ve věci COMP/M.2712 – Electrabel/Totalfinallef/Photovolttech.

⁽⁴⁹⁾ Věc N 17/06 First Solar (VOR 2002) (Úř. věst. C 259, 26.4.2006, s. 13), věc N 409/06 HighSi GmbH (VOR 2002) (Úř. věst. C 77, 5.4.2007, s. 4), věc N 863/06 Avancis (VOR 2002) (Úř. věst. C 227, 27.9.2007, s. 1), věc N 850/06 Q-Cells (Úř. věst. C 270, 13.11.2007, s. 5), věc N 199/08 Intico Solar (Úř. věst. C 195, 1.8.2008, s. 2), věc N 545/08 Masdar (Úř. věst. C 9, 14.1.2009, s. 8), věc N 453/08 Sunfilm (Úř. věst. C 106, 8.5.2009, s. 7), věc N 538/08 ersol Thin Film (Úř. věst. C 63, 18.3.2009, s. 16).

⁽⁵⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 47.

⁽⁵¹⁾ Podle názoru Komise mohou údaje o poptávané kapacitě (solární energetické systémy) podat vysvětlení k objemu trhu se solárními moduly.

- (135) Jelikož se žádný ze tří partnerů společného podniku, Evergreen, Q-Cells ani REC, v době ohlášení podpory nebo poté nepodílel na společnosti Sovello více než 50 %, Komise by jejich tržní podíly při ověřování slučitelnosti s bodem 24 písm. a) VOR 2002 normálně vůbec nezohlednila ⁽⁵²⁾.
- (136) Společnost Evergreen uvádí na trh a prodává všechny moduly vyráběné společností Sovello, dohoda o prodeji však splňuje princip tržního odstupu. Přesto nelze vyloučit, že společnost Evergreen může na základě své účasti na společném podniku ovlivnit tržní strategii společnosti Sovello. Pro zohlednění nejnepříznivějšího případu vypočetla proto Komise společné tržní podíly společností Evergreen a Sovello, aniž zaujala definitivní stanovisko v příslušné otázce ⁽⁵³⁾.
- (137) Na základě toho konstatovala Komise, že společný tržní podíl společností Sovello a Evergreen činí (co do množství a hodnoty) za období let 2005 až 2010 méně než 5 %.
- (138) Z těchto čísel vyplývá, že by tržní podíl příjemce podpory před a po investici nepřekročil 25 % celkového trhu pro solární moduly. Proto je ohlášené opatření podpory podle názoru Komise slučitelné s bodem 24 písm. a) VOR 2002.

6.4.3.5 Bod 24 písm. b) VOR 2002: Výrobní kapacita

- (139) Komise dále zjišťovala, zda je investiční projekt slučitelný s bodem 24 písm. b) VOR 2002. K tomuto účelu zkoumá, zda průměrný roční přírůstek viditelné spotřeby dotyčného produktu, zaznamenaný v posledních pěti letech, překračuje průměrný roční přírůstek hrubého domácího produktu v Evropském hospodářském prostoru (což by nasvědčovalo tomu, že vývoj trhu není v důsledku struktury sestupný).
- (140) Jelikož opatření bylo ohlášeno v roce 2006, byla použita čísla za roky 2000 až 2005. Údaje, které Německo poskytlo v ohlášení, Komise přezkoumala na základě předaných studií a veřejně přístupných informací z jistého zdroje ⁽⁵⁴⁾. V žádném z těchto zdrojů není průměrný roční přírůstek viditelné spotřeby solárních modulů v Evropském hospodářském prostoru za roky

2000 až 2005 vyčíslen méně než 49 % (množství), popř. 42 % (hodnota).

- (141) Průměrný roční přírůstek hrubého domácího produktu v Evropském hospodářském prostoru za roky 2000 až 2005 činil z hlediska množství 1,76 % a z hlediska hodnoty 3,72 %. Průměrný roční přírůstek viditelné spotřeby solárních modulů v posledních pěti letech, za která jsou k dispozici čísla, je proto podstatně vyšší.
- (142) Komise vycházela při odhadu viditelné spotřeby v Evropském hospodářském prostoru z celkového odvětví fotovoltaiky, protože na úrovni Evropského hospodářského prostoru nejsou k dispozici téměř žádné údaje o trhu se solárními moduly. Příčinou je především skutečnost, že se na trh se solárními moduly pohlíží jako na celosvětový trh. Fotovoltaický trh je považován za vhodnou náhradu trhu se solárními moduly, protože se u solárních modulů jedná o meziprodukty na stejném fotovoltaickém trhu a trh pro meziprodukty se zpravidla vyvíjí podobně jako trh pro výsledné produkty, popř. celkový trh (do odvětví fotovoltaiky patří obvykle solární wafery, články, moduly a systémy). Navíc fotovoltaický trh roste tak rychle, že i kdyby se skutečný vývoj tempa růstu na trhu se solárními moduly v Evropském hospodářském prostoru mírně odlišoval, nelze očekávat, že by se růst pohyboval pod 1,76 %.
- (143) Na základě výše uvedených čísel dospěla Komise k závěru, že ohlášené opatření podpory je slučitelné s bodem 24 písm. b) VOR 2002.

6.5 Závěr

- (144) Na základě výše uvedeného hodnocení došla Komise k závěru, že ohlášené opatření podpory je v souladu se pokyny k regionální podpoře 1998, mapou oblastí podpory pro Německo (2004–2006) a VOR 2002,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Německem plánovaná intenzita regionální podpory v maximální výši 23,8224 % hrubého ekvivalentu podpory (HGE) vzniklých nákladů způsobilých pro podporu ve výši 114 882 310 EUR (současná hodnota) a příslušná částka regionální podpory ve výši 27 367 723 EUR (současná hodnota) ve prospěch společnosti Sovello AG jsou slučitelné se společným trhem, pokud Komise ve svém rozhodnutí schválí spolufinancování z prostředků EFRR (Evropského fondu pro regionální rozvoj) ve výši minimálně 25 % veřejných výdajů na projekt.

⁽⁵²⁾ Totéž stanovisko zastávala Komise ve svém rozhodnutí N 850/06, podpora QCells.

⁽⁵³⁾ Společnost Evergreen oznámila ve své výroční zprávě za rok 2008, že společnost Sovello bude své produkty od roku 2009 postupně nezávisle komerčně využívat.

⁽⁵⁴⁾ Webová stránka k International Energy Agency Photovoltaics Power Systems Programme (IEA PVPS): www.iea-pvps.org

2. Pokud Komise ve svém rozhodnutí neschválí spolufinancování z prostředků EFRR ve výši minimálně 25 % veřejných výdajů na projekt, je v tomto případě Německem plánovaná intenzita regionální podpory v maximální výši 22,46 % HGE vzniklých nákladů způsobilých pro podporu ve výši 114 882 310 EUR (současná hodnota) a příslušná částka regionální podpory ve výši 25 802 567 EUR (současná hodnota) ve prospěch společnosti Sovello AG slučitelná se společným trhem.

Článek 2

1. Pokud Komise ve svém rozhodnutí schválí spolufinancování z prostředků EFRR ve výši minimálně 25 % veřejných výdajů na projekt, smí být podpora (včetně bonusu soudržnosti) realizována v maximální výši 23,8224 % HGE vzniklých způsobilých nákladů na Sovello2, což odpovídá částce podpory ve výši 27 367 723 EUR (současná hodnota).

2. Pokud Komise ve svém rozhodnutí neschválí spolufinancování z prostředků EFRR ve výši minimálně 25 % veřejných výdajů na projekt, smí být podpora (bez bonusu soudržnosti) realizována v maximální výši 22,46 % HGE vzniklých způsobilých nákladů na Sovello2, což odpovídá částce podpory ve výši 25 802 567 EUR (současná hodnota).

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 17. června 2009.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise